

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających niemożliwość w pocztowej Karcie Odbiorczy (Kartka) Nr. 61206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 52. Tel. 2245. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przejmują odpowiedzialność za treść drukowanych ogłoszeń. Redakcja nie odpowiada za ogłoszenia zamieszczone w numerach świętecznych i niedzielnich oraz o 25 proc. drożej. Ogłoszenia zamieszczone w numerach świętecznych i niedzielnich oraz o 25 proc. drożej. Ogłoszenia zamieszczone w numerach świętecznych i niedzielnich oraz o 25 proc. drożej.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem 50 gr. W tekście wiersz nastawiony 25 gr., za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz nastawiony 15 gr., każdy wiersz ogł. drobn. 15 gr. Ogłoszenia zamieszczone w numerach świętecznych i niedzielnich oraz o 25 proc. drożej. Ogłoszenia zamieszczone w numerach świętecznych i niedzielnich oraz o 25 proc. drożej.

„Zanim spadnie pierwszy śnieg...”

Czy gigantyczna akcja propagandowa w U. S. A. nie załamie się?

Z dniem 20 września wkroczyły Stany Zjednoczone w drugi okres poczyniły odbudowy gospodarczej. W dniu tym podjęto z polecenia gen. Johnsona na terenie całych Stanów drugi z kolei na olbrzymią skalę zakrojony pochód propagandowy. Tym razem jednak już nie za podpisami nam kodeksów pracy, lecz pod hasłem „Kupujcie teraz”.

W drugim okresie naszej pracy, oświadczył przez radio gen. Johnson, należy do pomocy tym wszystkim galeziom gospodarstwa, które poniosły ofiary na rzecz odbudowy gospodarczej. Pomoc ta dla życia gospodarczego winna się przejawiać w postaci zwiększonych obrotów.

Propaganda, realizowana z gigantycznym rozmachem, przypominającym wprost czasy wojny, objęła teraz dosłownie całe społeczeństwo: dzieci w szkołach, związki i organizacje kobiece, zrzeszenia gospodarcze, organizacje robotnicze — wszystko to wciągnięte zostało do współpracy z NRA. „Kupujcie teraz” i „Kupujcie tylko pod znakiem niebieskiego orła” oto ogólne hasła. W ten sposób przy pomocy olbrzymiego aparatu propagandowego społeczeństwo amerykańskie ma być niejako moralnie zmuszone do tego, aby swe jesienne i zimowe zakupy uskutečniło już teraz.

Z drugiej strony zakupy te uskuteczniać był winny tylko w takich przedsiębiorstwach i obejmować tylko te towary, których właściciele wzgl. producenci poparli całkowicie poczynania rządu. Gen. Johnson zapowiedział również w swem oświadczeniu przez radio, że okres obecny przy niesie akcję rządu przeciwko wszystkim, którzy nie poparli poczyniń Roosevelta.

Akcja propagandy objęła również prasę, teatry, kina i zorganizowana została przy pomocy specjalnych pochodów, wystaw towarów krajowych, wieców, zgromadzeń producentów i kupców itd. Konieczność współpracy podkreślił gen. Johnson, zaznaczając, że najbliższe tygodnie stanowią będą ogniewą próbę dla gigantycznych zmagani. „Nie wiem, oświadczył on, jak ta próba wypadnie, bo nie mogę z całą pewnością stwierdzić, co każda jednostka dla wspólnej sprawy uczyni. Jedno wiem tylko z całą pewnością: jeżeli każdy dorzuci cząstkę swych wysiłków do wspólnych zmagani pod znakiem błękitnego orła, o ile każdy pracodawca zastosuje się do kodeksów pracy, o ile każdy konsument poprzez w całej rozciągłości inicyjatywę błękitnego orła i to poprzez ją natychmiast — wówczas przedsiębiorstwa przemysłowe i kulturalne zaznają niebywałego od lat ożywienia i opamiętamy depresję zanim jeszcze spadnie pierwszy śnieg”.

Optymistycznym wywodom gen. Johnsona przeciwstawić jednak należy pewne fakty, które nasunąć mogą poważne wątpliwości co do powodzenia tych eksperymentów. Na froncie bezrobocia pomimo spadku liczby od marca o blisko 2 i pół miliona, ogólna liczba zatrudnionych wynosi jeszcze o 28 proc. mniej aniżeli w r. 1926. Z drugiej strony siła nabywcza ludności pomimo wzrostu zatrudnienia zwiększyła się według oficjalnych statystyk zaledwie o 17 proc., co oznacza wzrost znacznie niższy, aniżeli przewidywał to gen. Johnson. Wreszcie podkreślić należy poważny wzrost cen, stosunkowo znacznie wyższy aniżeli wzrost płac. Tak więc ceny środków spożywczych wzrosły przeciętnie o 25 proc., ceny towarów włókienniczych o przeszło 30 proc., a w ana-

logicznym stosunku podrozał cały szereg artykułów pierwszej potrzeby. Obroty natomiast w przedsiębiorstwach masowej sprzedaży, jak w domach towarowych wzrosły w ostatnich tygodniach zaledwie

Wizytacja ministra Becka na dworcu w Genewie przez stalego delegata polskiego do Ligi Narodów min. Raczyńskiego i innych członków delegacji polskiej.

160 milionów na Pożyczkę Narodową w pierwszym dniu subskrypcji

Warszawa. — Według meldunków, jakie napłynęły do komisarzy generalnego pożyczki narodowej, p. min. Starzyńskiego, do godz. 18-ej subskrybowano na terenie całego państwa pożyczkę narodową na ogólną sumę 160 milionów zł. Meldunki napływają w dalszym ciągu.

Na terenie m. Warszawy do godz. 17-ej subskrybowano pożyczkę narodową na ogólną sumę 57,642,950 zł.

Warszawa. — Ze wszystkich stron kraju napływają wiadomości o przebiegu subskrypcji pożyczki narodowej. Wiadomości te są niezmiernie optymistyczne i dowodzą że pierwszy dzień subskrypcji pożyczki narodowej stał się zarazem wielkim świętem obywatelskiego poczucia Polaków.

W czwartek do południa przybyły następujące wiadomości:

W Wilnie ogólna suma podpisana w pierwszym dniu do południa wynosiła około 1 milion złotych.

W Lidzie subskrybowano około 100 tysięcy zł.

W Słonimie do południa subskrybowano około 200.000 zł.

W Pabianicach subskrybowano ogółem 229.850 zł.

W Gdyni do południa subskrybowano ogółem 626.200 zł.

W Toruniu subskrybowano 436.750 zł., urzędnicy 356.322 zł.

o 4 proc. w porównaniu z analogicznym okresem r. ub.

Baztronni obserwatorzy życia gospodarczego wyrażają obawę, czy cały ten wpaty gmach oparty na wyteżonej akcji propagandowej nie runie, i czy zwiększona w wyniku tej właśnie propagandy niejako sztucznie siła nabywcza mas nie załamie się w następnych miesiącach. Poćgnięłoby to za sobą nieuchronnie ponowny niebezpieczny spadek cen.

Em.

skiej armii galicyjskiej. Dostał się on w czasie walk pod Lwowem w ręce polskie, ale zdołał zbiec i przez cały czas ukrywał się w jakiejś miejscowości.

Gdy następnie bandy hajdamaków odzyskały te miejscowości, adwokat Roguski wyszedł z ukrycia i wydał w ręce dowódców władz hajdamackich kilku żołnierzy polskich, którzy nie zdążyli uciec. Wkrótce potem adwokat Roguski dostał się do niewoli polskiej, przyczem sąd polowy skazał go na śmierć, a później inny sąd zamienił mu tę karę na 15 lat więzienia. Dziennik nie wyjaśnia bliżej w jaki sposób z odbywania tej kary adwokat Roguski został zwolniony.

Jako pierwszy świadek dnia wczorajszego, zeznawał przewodnik służby śledczej, Józef Radon. Zeznawał on, że bezpośrednio po morderstwie s. p. Hołówki wyjechał do Truskawca i brał udział w śledztwie razem z aspirantem Bubnem. Opowiada on, że wiedział, iż Baranowski był konfidentem Czechowskiego i przedstawia następujący fakt:

Swojego czasu w 1929 roku, w przeddzień zamachu na targi wschodnie, Baranowski doniósł policji, że ma być wykonany zamach. — Jako ewentualnego sprawcę wskazał kelnera restauracji Targów Wschodnich, Szewczuka. Wedle innych wiadomości, które posiadała policja, miał zamachu tego dokonać niejaki Bida. Policja polegając na informacjach Baranowskiego, przestała obserwować Bidę i zwróciła uwagę na Szewczuka. Gdy policja zajęta była obserwacją Szewczuka, wybuchła w Lwowie 4 bomby. Jedna na ul. Ponińskiego, w drodze na Targi Wschodnie, wybuchła w szatni na dworcu głównym, a w godzinę później wybuchła bomba w pawilonie dyrekcji Targów Wschodnich.

Jak stwierdzono, bombę tę przyniósł Bida w walizce. Świadek stwierdza, że gdyby nie mylne informacje Baranowskiego, nie doszłoby wogóle do zamachu na Targach Wschodnich i bomba nie wyraziłaby tyle strat.

Dalej zeznaje starszy posterunkowy służby śledczej Jan Hirny. Zeznaje on, iż badał Bunija po aresztowaniu.

Po zbadaniu kilku świadków policyjnych, którzy wyjaśniali szczegóły działalności Baranowskiego, ciekawe zeznanie złożyła Maria Fedosięwiczówna, lat 24, studentka filozofii uniwersytetu lwowskiego. Nazwisko jej jako kurjerki UON, padało już kilkakrotnie w czasie samborskiego przewodu.

Baranowskiego poznała jako narzeczoną swej koleżanki Marii Harasymowiczówny. Stykała się z nim czasami.

Bezpośrednio po zabójstwie s. p. Hołówki zetknęła się z nim, ale nie pamięta, czy Baranowski coś o tem zabójstwie wspominał. Nie przypomina sobie również, by Baranowski mówił coś o jakimś sądzie kierownictwa U. O. N. nad zabójcami.

W dłuższy czas później w drugiej połowie grudnia idąc około godz. 5-ej przed wieczorem z uniwersytetu w kierunku poczty, spotkała znowu Baranowskiego, Baranowski oprócz jej teckiz miał jeszcze swoją. Baranowski doprowadził ją pod bramę i tutaj pożegnali się.

Około godz. 6-ej poszła do kina „Palace”, skąd wróciła dopiero około godz. 9-ej. Wtedy rozpakowując teckizę, zauważyła w niej jakiś w brudny papier owinięty przedmiot. Kiedy odchyliła kawałek papieru, ujrziała średniej wielkości zardzewiały rewolwer.

Z kilku okazanych przez przewodniczącego rewolwerów nie poznaje żadnego.

Skonsternowana wbiegła do drugiego pokoiu do ojca. Ojciec zdziwiony wziął rewolwer i schował. Początkowo myślała, że ktoś włożył rewolwer do teckiz na uniwersytecie, następnie zaś, że w tramwaju Baranowski zamiast do swej teckiz, włożył go do jej teckiz. Na drugi dzień, kiedy jej, ani ojca nie było w domu, przyszedł jakiś pan z listem od Baranowskiego.

O zamordowanie s. p. pośła Hołówki

Sambor. — Przed rozprawą czwartkową w sądzie przysięgłych w Samborze, komentowana była w kulisach niezwykła wiadomość, przyniesiona przez jedno z pism lwowskich. Pismo to podało, że w roku 1919 jeden z obrońców, zasiadających w tułejmskim procesie, adwokat ukraiński Roguski,

skazany był na śmierć, przyczem członek trybunału, który sędził adwokata Roguskiego, był przewodniczącym obecnie w procesie o zabójstwo s. p. Hołówki, prezes Wondrausz. Owo niezwykłe zdarzenie miało przebieg następujący: W roku 1919 adwokat Roguski służył jako porucznik w ukraiń-

